

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת בבא בתרא

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובב"א

טל: 02(571-2016)

פ"ו המוכר פירות

גמ' צב. - צג:

מוכר שור ונמצא נגחן -

רב - מקח טעות [רוב לרדיא] (כר' יוסי - דקנה זרע פשתן הולכין בתר רוב לזריעה וחייב באחריותו, וכאמרו לו דהולכין בתר רוב לוקחים למאכל)
שמואל - אין הולכין בממון אחר רוב (רשב"ם - דליתיה קמן) כשיש מוחזק (כמשנתינו ות"ק דר' יוסי דבזרע פשתן אינו חייב באחריותו)

מודה רב כשיש ריעותא ברוב (אין קול דבתולה נשאת, פרה מביעתותא הפילה ולא מנגיחה), לשמואל כל עבד גנב או קוביוסטוס (לרשב"ם - גונב נפשות)

בהמה מועד ליד מנוגח - רבנן - אין הולכין בתר אומדנא דחזקה בממונות
רב אחא - הולכין בתר אומדנא בממונות, לשמואל - דוקא בדאיתא קמן
בחיוב אחריות של זרע שלא צמחו - לת"ק נותן דמי זרע, רשב"ג - אף דמי הוצאות (לרשב"ם - קנס)
טוחן נחתום וטבח שקלקלו והמקלקל סעודתו - לרשב"ג שלם אף דמי בושח

רשב"ם צב. - צב:

לרשב"ם - לסומכוס חולקין רק בספק במעשה, במעשה ידועה הולך בתר מוחזק עם טענה

בע"ח ומקח טעות - לרשב"ם - חייב לפרוע זוזי אם יש לו
נזקין - לרשב"ם ישלם זוזי או מיטב אם יש לו

גמ' צג: - צח.

מקבל הלוקח רובע הקב טינופת (רב קטינא - קטנית, ופחות מרובע עפרורית) לסאה תבואה
לוקח צרור מגורן - ישלם דמי חטין [לרשב"ם - מזיק; גרמי (בידים - מיד)]
רב הונא - יותר מרובע טינופת - מנפה את כולו [כיון דטרח, טרח; קנס דהוא עירב]
בכלאים - רובע ממין אחר - ת"ק - ימעט, ר' יוסי - יברור הכל [קנס; מחזי כמקיים]
מקבל ליטע שדה - בעל השדה מוחל י' בוריות לק', יתר מכאן מגלגלין הכל [כבא ליטע מתחלה (לרשב"ם - יש כאן שדה הניכר ולא קיים תנאו)]

מוכר "מרתף זה של יין" - למקפה - מקבל רק י' קוססות לק',
לא א"ל למקפה - הכל יין הנמכר בחנות (קוססות)
"מרתף של יין" - למקפה - כולו יפה,
לא א"ל למקפה - מח' רב אחא ורבינא אי מקבל י' קוססות
"מרתף זה" - למקפה - רשב"ם - יפה ורק י' קוססות, לא א"ל מקפה - אפי' כולו חומץ
"חבית של יין" - כולו יפה [כולה חד]

יין רע הנמכר בחנות (ריחיה חלא וטעמיה חמרא) -

רב יהודה ור' יוחנן (להל') - בורא פרי הגפן [בתר טעם] חוץ מפורצמא (יותר רע),
רב חסדא וריב"ל - שהכל [הולכין בתר ריח], ונ"מ להפרשת תרו"מ

בודק חבית (לרשב"ם - שתה) להיות מפריש ונמצאת חומץ -
לר' יוחנן ג' ימים ראשונים יין [מעילאי עקר וטעמו יין] ואח"כ ספק,
לר' יהושע בן לוי ג' ימים אחרונים חומץ ולפניהם ספק [מתתאי עקר; מיד נעקר ריחן],
לדרומאי בשם ריב"ל ג' ראשונים יין [בתר טעם] ואחרונים חומץ כשנמצא חומץ חזק
מוכר יין והחמיץ תוך ג' ימים - רב - אחריות דמוכר (חוץ: לרשב"ם מקנקנים דלוקח או אחר ג' בקנקנים
דמוכר לר' יוסי בר' חנינא)
שמואל, להל' - פטור [לרשב"ם - מזל דלוקח]

שמרים בטעם יין נתן ג' ויצא ג' וחצי - רבנן (להל') - שהכל, אחרים - בפה"ג
ור"י מחמיר לענין מעשר אפי' ביצא כדי מידתו

מים בשמרים (לרשב"ם - ביצא כדי מדתו)
של תרומה - פעם ג' מותר, לר"מ בנ"ט
של מעשר - פעם ב' מותר, לר"מ בנ"ט; בדמאי לעולם מותר
הקדיש יין - פעם ד' מותר, לר"מ בנ"ט; בקדושת הגוף לעולם אסור
וכן לענין הכשר (כשהמים מי גשמים בלי מחשבה)

אין עושין קידוש היום על קוסס לריב"ל, מבושל לרש"י ור"ש [אישתני לגריעותא], של שמרים לרבנן, ריחו
רע, מגולה שעבר במסננת [הקריבהו נא לפחתך], לר"י - חמר חיוריין [יין כי יתאדם]

יין מגתו, מפי ומשולי חבית, כושי, בורק, היליסטון, ממרתף (לא נבדק), צימוקים - כשרים בדיעבד
לנסכים

ר' יוסי בר' חנינא - אחריות יין אמוכר בקנקן דמוכר אפי' אחר ג' ימים כשא"ל למקפה
רב חייא בר יוסף (להל') - אלוקח [מזלו גרם] אא"כ ידוע שיינו דמוכר מחמיץ
כשלא א"ל למקפה המוכר יכול לטעון לא איבעי לך לשהויי

יין מבושם = ראוי עד עצרת, ישן = מאשתקד, מיושן = שנה שלישית ומתקיים עד החג

{ גאווה - יינו מחמיץ, לא מיקבל על בני ביתו, בטלית ת"ח אין מכניסין במחיצת הקב"ה }

מוכר חבית אדעתא למכרה בחנות - אחריות אמוכר [לרשב"ם - חנוני רק שליח] עד יום השוק או שני
בברזא

קיבל יין למחצית שכר אדעתא למכור במדינה אחרת - זולא, וחימוץ לר' יוסי בר"ח, על בעל היין
אדמטי לשם

רשב"ם צד. - צז:

כלאי זרעים נאסרו משתשרש ואין תקנה

לרשב"ם - רק במים צריך דניחא ל"י - כי יותן

לרשב"ם - לר"א מזוג כשר לניסוך

יין מבושם/מיושן שהחמיץ קודם עצרת/החג - לרשב"ם חייב

גמ' צח: - קב:

בית חתנות ואלמנות - ר"ע - ד"א על ו', ר' ישמעאל - יותר,

רפת בקר - ד' על ו' (לל"ק לר"ע יותר קטן),

בית קטן (בית סתם) - ו' על ח', גדול - ח' על י', טרקלין י' על י', קנתיר י"ב על י"ב;

רומו - למשנתנו ארכו ורחבו (רשב"ג לל"ב - פחות), לאחרים כקורותיו של הרוחב

{ מקום ארון וכרובים בנס, ופניהם איש אל אחיו - כשעושין רצונו של מקום, מצדדי אצודדי }

בור בבית חבירו (או גינה תוך גינתו) - רק נכנס לצורך הבור ובשעה שדרך ליכנס ולזה ולזה פותחת
לבור [חשד אשתו]

נתן לו דרך לגינתו מן הצד - נכנס כשרוצה ולא לקיצור דרך ושניהם אינן רשאים לזרעה

אגפי אמת מים שמכר (אמה לבית השלחין / אמה לבית הקילון מכאן ומכאן) -

רב יהודה אמר שמואל - בעל השדה זורעם, ר"נ אמר שמואל - דוקא נוטעם

ואם כלו אגפיה מתקנה משדה [ע"מ כן מכר]

נטל דרך הרבים בשדהו ונתן להם מן הצד לא מהני [גזירה שיתן עקלתון, בנותן עקלתון, כל מן הצד =

עקלתון] וגם השני אין לו [כר"א שבררו מהני - קנין הילוך, מצר שהחזיקו רבים]

לרב גידל לר"א בררו רבים מהני כשאבדו דרך בשדהו, לרבה בר"ה בלא אבדו ואין הל' כר"א

דרך בכרם: רחב משוי זמורות/כף רגל - ב' גי' אי בדסיימי/לא סיימי מחיצתא

דרך היחיד - ד"א, לאחרים 2, מעיר לעיר - 8, דרך רבים - 16, דרך ערי מקלט - 32 [הדרך],

דרך המלך וקבר אין להן שיעור [מלך פורץ [רשב"ם - מאחיו], יקרא דשכבא], מעמד - ד' קבין

המוכר קברו וכו' - קוברין אותו על כרחו [פגם משפחה] ויחזירו דמיו

ז' מעמדות ומושבות [ז"פ הבל] ע"י קרובים בבית הקברות בחזרה מקבורה במקום שנהגו

מקום קבר: חצר ו' על ו'

לת"ק - ב' מערות ד' על ו' ברום ד', בכ"א 8 כוכין של ד' על אמה ברום ז' טפחים,

לר"ש - ד' מערות ו' על ח', בכ"א 13 כוכין - וזויות כבור, מעמיק, לנפלים

תנא דנזיר, ר"ש בן יהודה משום ר"ש - ד' מערות ד' על ח', בכ"א 15 (לרשב"ם - 3 לרוחב), לנפלים ד' על ו'

לרשב"ג - לפי חוזק הקרקע

תנא דנזיר - שכונת קברות אם יש בין ג' מתים מד' עד ח' ובודק עד כ' (מערה א' לרבנן באלכסון, לר"ש מנפלים), וכן ד' מתים רצופין לר"ש [אמצעים כאילו אינם] [ע"מ לפנות]

רשב"ם צט: - קא:

לפי א' ברשב"ם אמת בית השלחין רחבה ב' אמות

לרשב"ם - מת ג' אמות

לרשב"ם - פותח טפח בארון שלא תהא טומאה בוקעת ועולה מדאו' (והתירו מדרבנן למצוה)

ישראל שאינו מושכב כדרכו - לרשב"ם אין לו תפוסה